

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Centrum Handlowego P.(...) Spółki jawnej w M.
przeciwko E. V. i K. M.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 kwietnia 2008 r.,
zażalenia pozwanych

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 29 listopada 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie i umarza postępowanie kasacyjne, nie obciążając powódki kosztami postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 26 listopada 2007 r. pozwane cofnęły skargę kasacyjną wniesioną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 20 września 2007 r., wydanego w sprawie z powództwa Centrum Handlowego „P.(...)” spółki jawnej w M. przeciwko E. V. i K. M. o zapłatę.

Postanowieniem z dnia 29 listopada 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił tę skargę kasacyjną jako niedopuszczalną ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia niższą niż 75 000 zł (art. 398⁶ § 2 w związku z art. 398² § 1 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie pozwane zarzuciły, że nie było podstaw do odrzucenia skargi kasacyjnej, ponieważ – na skutek jej cofnięcia – postępowanie kasacyjne uległo umorzeniu. W konkluzji zażalenia wniosły o uchylenie zaskarżonego

postanowienia i umorzenie postępowania kasacyjnego bądź przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kodeks postępowania cywilnego nie zawiera przepisów regulujących wprost kwestię cofnięcia skargi kasacyjnej, jedynie art. 398²¹ k.p.c. stanowi, że skarga kasacyjna może być cofnięta również przez samą stronę.

W art. 391 § 2 k.p.c. wyraźnie została natomiast uregulowana kwestia cofnięcia apelacji. Zgodnie z tym przepisem – co wcześniej przyjmowano już w orzecznictwie (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2000 r., III CZP 6/00, MoP 2000, nr 7, str. 413) – sąd nie kontroluje dopuszczalności cofnięcia apelacji i automatycznie umarza postępowanie apelacyjne, a jedynie przy orzekaniu o kosztach procesu stosuje przepisy dotyczące cofnięcia pozwu.

W myśl art. 398²¹ k.p.c. przepis regulujący cofnięcie apelacji znajduje odpowiednie zastosowanie do cofnięcia skargi kasacyjnej. To oznacza, że również cofnięcie skargi kasacyjnej – jak wcześniej ostatecznie przyjęło także orzecznictwo (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 3 września 1998 r., I CKN 820/97, OSNC 1999, nr 2, poz. 40, i z dnia 25 listopada 2005 r., V CK 418/05, niepubl.) – jest czynnością procesową niepodlegającą kontroli sądu. Sąd jest zatem bezwzględnie związany dokonaną przez stronę czynnością procesową, a w konsekwencji także jej skutkiem w postaci „braku skargi kasacyjnej”. W tej sytuacji jest oczywiste, że sąd nie może poddać cofniętej skargi kasacyjnej kontroli pod kątem jej dopuszczalności ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia. Powinien natomiast – zgodnie z art. 391 § 1 w związku z art. 398²¹ k.p.c. – umorzyć postępowanie i orzec o kosztach procesu według przepisów dotyczących cofnięcia pozwu.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁶ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.).